

Κάλαντα Πρωτοχρονιάς

♩ = 120

1

D D G

δημοτικό Ερυθραίας Μικράς Ασίας

1. Αρ - χρι - μη - νιά - - - - -
2. Κι ε - κεί - - - - -
3. Το φεγ - γα - ρά - - - - -
4. Και μες στη μέ - - - - -
5. Ξύ - πνη - σ' α - φέν - - - - -
6. Του χρό - νου σαν ξα - - - - -

1. Αρχιμηνιά κυρά κι αρχιχρονιά κι αρχή, κι αρχή, καλός μας χρόνος κι εκεί που βγήκε κυρά μου ο Χριστός τριώ, τριώ χρονών παιδάκι όλο τον κόσμο κυρά μου γύρισε, σαν το, σαν το καλογεράκι.

2. Κι εκεί που περί περιπάτησε, χρυσή, χρυσή μηλίτσα βγήκε και μες τα φύλλα κυρά μου της μηλιάς, δυο μη' δυο μήλα, χρυσομήλα, όποιος τα πάρει κυρά μου χρύσωσε, ο η' ο ήλιος της ημέρας.

4

A D

ρά	κι	αρ - χι -	χρο -	νιά	κι	αρ - - - - -
πε	-	ρι -	πά -	τη -	σε	χρ - - - - -
ρά	μου	της	νυ -	κτός	που	- - - - -
ρά	μου	του	σπι -	τιού	κοι	- - - - -
φέν	-	τη	τ' α -	φεν -	τιάς	και
νά'	-	ξα -	νάρ -	θου -	με	να

3. Το φεγγαράκι κυρά μου της νυκτός που βγαι' που βγαινει την εσπέρα, σ' αυτά τα σπίτια κυρά μου τα ψηλά, τα μα' τα μαρμαροχτισμένα, που 'ναι οι πέτρες κυρά μου μάλαμα, το χώμα με, το χώμα με ασημί.

4. Και μες τη μέση κυρά μου του σπιτιού, κοιμά' κοιμάτ' Άγιος Βασίλης, ποιος είναι άξιος κυρά μου κι αρκετός να πα' να πα' να τον ξυπνήσει, εγώ είμαι άξιος κυρά μου κι αρκετός να πα' να πα' να τον ξυπνήσω.

7

A D

χή,	κι	αρ -	χή	κα -	λός	μας	χρό -	- - - - -
σή,	χρ -	σή	μη -	λί -	τσα	βγή -	- - - - -	
βγαι'	που	βγαι -	νει	την	ε -	σπέ -	- - - - -	
μα'	κοι	-	μά -	τ' Ά -	γιος	Βα -	σί -	- - - - -
μη,	και	μη	πο -	λυ -	κοι -	μά -	- - - - -	
'ναι,	να	'ναι	μα -	λα -	μα -	τέ -	- - - - -	

5. Ξύπνησ' αφέντη, αφέντη τσ' αφεντιάς, και μη, και μη πολυκοιμάσαι, γιατί ο ύπνος αφέντη μου ο πολυς μαραινει και χαλάει. Σ' αυτό το σπίτι, κυρά μου, που 'ρθαμε, τα ράφια 'ν' ασημένια.

10

G A D A

νος,	κι	ε -	κει	που	βγή -	κε	κυ -	ρά	μου	ο	Χρι -	στός	τρι -	- - - - -	ώ,	τρι -
κε,	και	μες	στα	φύλ -	λα	κυ -	ρά	μου	της	μη -	λιάς	δυο	μη'	δυο		
ρα,	σ' αυ -	τά	τα	σπί -	τια	κυ -	ρά	μου	τα	ψη -	λά,	τα	μα'	τα		
λης,	ποιος	εί -	ναι	ά -	ξιος	κυ -	ρά	μου	κι	αρ -	κε -	τός	να	πα'	να	
σαι	για -	τί	ο	ύ -	πνος	α -	φέν -	τη	μ' ο	πο -	λύς	μα -	- - - - -	ραί'	μα -	
νια,	για	σφά -	ξε -	- -	τε	κυ -	- - - -	ρά	τον	πε -	τει -	νό,	σφά -	- - - - -	ξε'	σφά -

6. Του χρόνου σαν ξανάρθουμε, να 'ναι μαλαματένια, για σφάζετε κυρά τον πετεινό, σφάζετε και την κότα, δώστε κι εμάς κυρά τον κόπο μας, να πάμε σ' άλλη πόρτα.

16

D G A

ώ	χρο -	νώ	παι -	δά -	- - - - -	κι,	κι	ό -	λο	τον	κό -	σμο	κυ -	ρά	μου	γύ -	ρι -
μή -	λα	χρ -	σο -	μή -	- - - - -	λα,	ο -	ποιος	τα	πά -	-	ρει	κυ -	ρά	μου	χρύ -	σω -
μαρ -	μα -	ρο -	χτι -	σμέ -	- - - - -	να,	που	'ναι	οι	πέ -	-	τρεις	κυ -	ρά	μου	μά -	λα -
πά -	να	τον	ξυ -	πνή -	- - - - -	σει,	ε -	γώ	ειμ'	ά -	-	ξιος	κυ -	ρά	μου	κι	αρ -
ραι -	νει	και	χα -	πνή -	- - - - -	ει.	Σ' αυ -	τό	το	σπί -	-	τι	κυ -	ρά	μου	που	'ρθα -
ξε -	τε	και	την	κό -	- - - - -	τα,	δώ -	στε	κι	ε -	-	μάς	κυ -	- - - -	ρά	τον	κό -

21

D A D Fine όργανα

σε	σαν	το,	σαν	το	κα -	λο -	γε -	- -	ρά -	- - - - -	-	κι.
σε	ο	ή'	ο	ή -	λιος	της	η -	-	μέ -	- - - - -	-	ρας.
μα,	το	χώ'	το	χώ -	μα	με	α -	-	σή -	- - - - -	-	μι.
τός	να	πά'	να	πά'	να	τον	ξυ -	-	πνή -	- - - - -	-	σω.
με	τα	ρά'	τα	ρά -	φια	'ν' α -	ση -	-	μέ -	- - - - -	-	νια.
μας	να	πά'	να	πά -	με	σ' άλ -	λη	-	πό -	- - - - -	-	ρτα.

27

G A D A D